

(n. 20 octombrie 1942, Țuțulești, Argeș, România)

Membră a Uniunii Scriitorilor din România, 2004 Meritul Cultural în Grad de Cavaler - Președinția României, 2011 Membre de L'Académie Européenne des Sciences, des Lettres et des Arts Paris-Sorbonne - France, 2010 Licențiată a Universității București, Facultatea de Limbi Romanice și Clasice, 1967

Mărturie

Întrebat în anul 1953 de ce a escaladat Everestul, neozeelandezul Edmund Hillary zice-se că ar fi răspuns: Pentru că există! Acest grupaj de epigrame s-a ivit din curiozitatea care m-a îndboldit de a vedea ce este cam pe la 8848 de metri-lumină dincolo de învelișul cuvintelor de fiecare zi prin care comunicăm cu și despre semenii noștri, mai cu seamă cu aceia care știu bine că Everestul există deși poate nu vor fi simțit nicicând dorința de a-l pipăi cât să urle mai apoi din rărunchi:

Este! Nu, nu sunt și nici nu mă consider epigramistă, dar prin catrenele cu care am încercat să mă apropiu de acest regat sprintar de spiritualitate, specific nouă românilor (ca haz, fiindcă de necaz n-am dus niciodată lipsă!), fac rugămintele confrăților poeți familiari cu aerul rarefiat al înălțimilor de spirit aducător de zâmbet să-mi îngăduie să escaladez și eu târâș-grăpiș colina cea năpădită de buruieni a realității prin care rătăcesc în vremea pe care o numim a noastră.

MIRE DE PROFESIE

Azi la ultima lui nuntă
Cu o jună de oraș,
Au venit feciori vreo sută:
Tată, pe noi cui ne lași?

CEI ȘAPTE ANI DE-ACASĂ

Ziua bună se cunoaște
De cu zori, de-au stat de veghe
Pruncului cel pe-o ureche
Adormit, sfintele moaște...

INCORECTITUDINE, NUMELE
TĂU E POLITICA!

Când adevărul este gol-goluț,
Nu mai prezintă nici un interes.
E ca și cum prin tactica de struț,
Eva și-ar pune-n loc de frunză,
fes...

ANTONIMII

Inteligența - rară floare
În câmpul năpădit de pir,
Numai prostia din născare
Se crede mir.

GENERAȚII

Când prinde a cădea frunza
domoală,
Încet, cu pași sfioși, trec expirați
Bunici neștiutori, aduși la școală
De-ai lor nepoți prea digitalizați...

LENEA

O fi cucoană mare, cum se spune,
Dar de ce scumpa asta când neajunge
Ne pare că ni-i chiar rudă de
sânge
Pe când truda de rob -
deșertăciune?...

SAVANTUL ȘI ION

Savantu' acesta-n lume a dat rost
Imensei forțe a atomului;
Astăzi la umbra marii lui statui -
Ion cu sticla goală: Mare prost!

ION LA CURSUL DE INSTRUIRE
AGRICOLĂ

Vorbea unul de-un ceas. Ion: Și
câtă treabă
M-așteaptă-acasă, sapa-n câmp,
porumbii,
Și eu ard gazul pe aici degeaba
S-ascult cum bate ăsta câmpii...

INCERTITUDINE

Cum să ai de toate parte
Într-o viață mult prea scurtă?

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Să stai cu burta pe carte
Sau să te-ngrijești de burtă?

SOARELE

El cu raza, eu cu pasul:
Drumul nu ne e la fel,
Nici cum îl măsoară el,
Nici cum mi-aș vrea eu popasul.

VIAȚA

Bun neluat în seamă cât l-avem;
Când dă să plece, am da tot
pământul
Pentru puținul lut ce ni-i blestem
Însuflețit și aur pur - Cuvântul.

URA

Se vrea decât iubirea mai cu moț,
Dar nu-i decât o pungă de venin
Care se crede chip de om deplin -
Vițel bătrân la vechi închise
porți.

BĂTRÂNII

Bogați în boli, la trup împuținați,
Inoportuni, firavi, tremurători,
Par umbra umbrei pale-a unei
flori
La ceas târziu de coasă
așteptați...

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*